

ren skulde kunne bestemme, at Politivedtægterne udvidedes til saadanne Landdistricter, men uden at disse blev inddragne under Kjøbstadens Jurisdiction. Udvalgets Fleertal har ikke fundet Anledning til at tiltræde dette Ændringsforslag, end ikke subsidiairt, og det for det Første af den Grund, at det er forekommet os, at der ikke kunde være Noget til Ginder for at antage Udvalgets Forslag, som jo ganske stemmer med den bestaaende Lovgivning, og dernæst fordi vi troe, at det i Virkeligheden vilde være overmaade Lidet, der vilde være vundet ved, at Politivedtægten blev udvidet til Landdistrictet, naar ikke tillige dette Landdistrict blev lagt ind under Kjøbstadens Politii, under samme Politidommer og samme underordnede Politipersonale. Det forekommer os, at det vilde være en Foranstaltning, som der ikke synes at være nogen Anledning til at ønske. — Forslaget under Nr. 10 gaaer jo kun ud paa at afhjælpe den formeentlige Mangel i Udfæstets § 5, at det ikke er fastsat, af hvem de der omtalte Bedtægter for Landjurisdictionerne skulle udfærdiges. Det følger af vort Forslag til § 3, at vi have maattet foreslaae, at disse Bedtægter udfærdiges af Justitsministeren. — Forslaget under Nr. 11 gaaer blot ud paa en Redaktionsforandring. — Med Hensyn til Forslaget under Nr. 12 skal jeg bemærke, at der jo paa visse Steder haves Tvangsarbejdshuse, om hvilke det i Henhold til Loven af 3die Marts 1860 af Justitsministeriet er bestemt, at de med Hensyn til de i Loven af 1860 omhandlede Forseelser kunne benyttes paa den Maade, at de Paagældende istedeffor at hensesættes paa Vand og Brød, indsættes til Tvangsarbejde i den serdobbelte Tid. Vort Ændringsforslag gaaer ud paa at tillade Politidommerne paa de Steder, hvor saadanne Tvangsarbejdshuse haves til Raadighed, ogsaa for de her omhandlede Forseelser at anvende denne Straf istedetfor Vand og Brød. — Vort Forslag under Nr. 13 gaaer ud paa, at de i Slutningen af Paragraphen omtalte Udgifter, naar de ikke kunne udredes af den Private, der er pligtig at betale dem, skulle kunne udredes af Politikassen. I Almindelighed skulle jo Polititudgifterne udredes af Commune-

kassen, men det er forekommet os, at Udskilligt talte for, at de her i Slutningen af § 6 omhandlede Udgifter afholdtes af Politikassen, hvilken jo Bøderne for Overtrædelse af Bedtægterne regelmæssig tilfalde. Der er kun gjort en Indskrænkning, forsaavidt der maatte være en særegen Retssgrund, ifølge hvilken en anden offentlig Kasse fortrinsviis maatte anses som forpligtet til at afholde en saadan Udgift. Dette kunde f. Ex. tænkes om Havnekassen, forsaavidt der spørges om Udgifter, foranledigede ved Beskædigelser af Havneterritoriet, og lignende Forhold kunne formeentlig let tænkes i flere Tilfælde. — Jeg skal endnu bemærke, at det, i Henhold til hvad et af Udvalgets Medlemmer under 1ste Behandling bemærkede, i Udvalget har været taget under Overvejelse, om der ikke kunde være Anledning til at tilføie en nærmere Bestemmelse med Hensyn til Executionen af den Straf af Niis, der omtales i første Punktum af § 6. Det nævnte ærede Medlem af Udvalget meente, at det skulde være rigtigt at indsætte en udtryffeligt Bestemmelse om, at denne Straf kunde udføres af Forældrene under Politiets Tilsyn. Udvalget har imidlertid ikke meent, at der var nogen Grund til at stille noget Ændringsforslag i denne Anledning, blandt andet af den Grund, at det formeentlig allerede er tilstrækkeligt hjemlet ved den nuværende Lovgivning, at Executionen af Straffen kan finde Sted paa denne Maade. Det hedder nemlig i Straffeloven om denne Straf, at den erequeres under Fogdens Tilsyn. Unden Bestemmelse er ikke givet, og naar Fogden har Tilsyn dermed, kan han altsaa lade Straffen erequere, af hvem han anser det for hensigtsmæssigt. — Under Nr. 14 er der stillet et Ændringsforslag om i 1ste Linie af § 7 efter Ordet „Politimesteren“ at indslyde Ordene „i overordentlige Tilfælde.“ Det vil let sees, at Grunden dertil kun er den, at man fra Paragraphens Bestemmelse har villet udelukke saadanne midlertidige Politiforanstaltninger, der maae siges at henhøre til den daglige Orden, og om hvilke det ganske vist ikke har været Paragraphens Hensigt at foreskrive særlige Bestemmelser. — Ændringsforslaget under Nr. 15 turde ogsaa let finde sin Forklaring. Vi have